

József fölébredt...

Az álom „Isten elfelejtett nyelve” – írja Gyökössy. Üzenetet hordoz. Azt mindenképpen mutatja, hogy mi van az ember tudatalattijában, mely az akarat fegyelmező ereje alól felszabadul az álomban. Ki mivel foglalkozik igazán, arról álmodik. József azzal foglalkozott, hogy jegyese babát vár. Ha nem tőle, akkor megkövezés jár ezért. Akkoriban nem volt megszokott, hogy összefekvésekkel múlassák az időt a házasság előtt. Akkor, ha József nem vállalja el Máriát, akkor kivégzik jegyesét. Aki szeret, az fölállal...

Aki szeret, az fölébred. A szerelem szép, lila ködéből is fölébred. A fölébredés a valósággal való szembesülés. Az ébren lét az elringató álmodozásokat hátrébe szorítja, és felelős megfontolásokra indít. Életmentően természetes, hogy Máriáék igyekeznek elmenni falujukból a rokonokhoz, Erzsébetékhez, akik négy napi járásra laktak tőlük. Aki szeret, az menti a menthetőt...

Aki szeret, az éberén figyel az élet mindennapos üzeneteire. A rohanó, a sodródó ember elmulasztja, elhalasztja a neki is szóló jeleket. Ami elhalasztódik, az el is hal. Ahhoz túl bizonytalan, túl rövid az élet, hogy „mások zsebében hordott lelkiismerettel” tengjünk-lengjünk a világban. Aki szeret, az két lábbal a földön állva tekint az égre...

Király Ignác, Érd